

**החלטת ועדת האתיקה
בקובלנה של חה"כ קולט אביטל ושל חה"כ יואל חסון
נגד חה"כ אברהים צרצור**

כ"ה באלול התשס"ו - 18 בספטמבר 2006

1. הקובלות

א. קובלנת חה"כ קולט אביטל

ביום 31.7.06 פנתה חה"כ אביטל בקובלנה נגד חה"כ אברהים צרצור, על שכינה את שר הביטחון בדיון שנערך באותו יום במליאה "רוצח ילדים". לדבריה, ועדת האתיקה החליטה בעבר כי השימוש בכינוי זה הוא אסור באופן מוחלט.

ב. קובלנת חה"כ יואל חסון

ביום 3.8.06 הגיש חה"כ חסון קובלנה בעניין "התבטאויותיהם של חברי הכנסת גמאל זחאלקה ואברהים צרצור" בישיבת הכנסת מיום 31.7.06 לדבריו:

"בזמן נאומו של שר הביטחון עמיר פרץ התפרצו שני חברי הכנסת לעברו בקריאות גנאי חמורות ביותר. בין השאר הם כינו את השר "רוצח ילדים". אסור בכל פנים ואופן שקריאות אלו יישמעו בין כותלי המשכן ללא כל תגובה ראויה".

חה"כ חסון ביקש כי תישלל זכות הדיבור במליאה של הנקבלים לתקופה ראויה.

2. תגובת חה"כ צרצור

חה"כ צרצור הגיש תגובה מפורטת המתייחסת לקובלנה שהוגשה ע"י חה"כ אביטל. בפתח דבריו מודה חה"כ צרצור כי קרא לכיוונו של שר הביטחון "רוצח ולא "רוצח ילדים". להלן התייחסותו לטענות:

1. אני מודה בכך שקראתי לכוונו של שר הביטחון בישיבת הכנסת מיום "31.7.2006 רוצח", ולא "רוצח ילדים" כפי שהוזכר בתלונתה של חברת הכנסת שבנדון, ושהתבססה על פרסומים בעיתונות ולא על עובדות.
2. אני מודה ומתוודה כי לא היה לי קל להתבטא בצורה כזאת, לא ברמה האישית ולא ברמה העניינית. אין לי ספק, לפחות לאלה מחברי הוועדה שנכחו בישיבה, שהנסיבות שנקלענו אליהן היו מחרידות וזועזעות: טבח נוראי שבוצע יום לפני, ושבנו נרצחו כ-60 אזרחים לבנוניים חפים מפשע בעיירה "קנא", קטל והרג ללא הפסקה בעזה ובהגדה והרס וחורבן שפגע בצורה אנושה והפך עם שלם לפליטים. לצערי הרב, ומאז אותו יום מר ונמחר, מכבש המוות הישראלי, וכתוצאה ממנו גם של חיזבאללה למרות חוסר הפרופורציה ביניהם, ממשיך לטחון את העם הלבנוני והפלסטיני ללא הבחנה. מעשה הטבח בשרשרת שמבצעת ישראל משודרים (alive) ברשתות הטלוויזיה 24 שעות ביממה, דבר המחייב את כולנו לקום ולדרוש משר הביטחון ומהממשלה להפסיק את האש ולהיענות לפניות כל מדינות העולם מלבד ארה"ב, להפסיק את האש באופן מיידי. מי אחראי למעשי הטבח הנוראיים האלה ???!... חיזבאללה !!!!!! שטות אחת גמורה, ובלוף אחד גדול. כולנו יודעים שהאחראי למעשי הטבח האלה הנו שר הביטחון ושותפיו בממשלה ובצבא. זאת מבחינתנו עובדה שרבים לצערי הרב מכחישים, אבל אני מאמין שלא יאריך הזמן ויצטרפו גם הם להכיר בקיומה.
3. הייתי מצפה מחברתנו חברת הכנסת קולט אביטל, שאני מכבד אותה מאוד, שבמקום לפנות לוועדתכם המכובדת בתלונה נגדי, תפנה ותבקש לחילופין את זימונו הדחוף של מרכז מפלגת העבודה, ולפעול לקבלת החלטה שתחייב את יו"ר המפלגה להפסיק את האש בלבנון ובפלסטיין באופן מיידי. הצטערתי

מאוד, שבמקום לעסוק בעיקר, מצאה חברתנו המכובדת לעסוק בתופעת לוואי, מבלי לקחת בחשבון את הנסיבות, האווירה והזעזוע העמוק שחשתי בו ברגע ששר הביטחון (יונת השלום ...) (העדיף שבמקום לפתוח את נאומו בהתנצלות על הקורבנות שהוא גרם לנפילתם, בחר דווקא בנאום של התפארות בהישגי צה"ל שכל כולם הרג, הרס, קטל וחורבן).

4. אני מודה שהשתמשתי במילה קשה, אבל למרות זאת ועל אף מה שאמרתי, אני פונה למצפונכם ושואל: מה יותר קשה בעיניכם: ההרג והחורבן שזורעת ישראל, שתהיה צודקת עד כמה שתהיה, במלחמתה העיוורת ששר הביטחון מוביל בצפון ובדרום, או מילה שאמרתי ברגע של כעס נוראי שהרגשתי בו, ושאנינו מאפיין את התנהגותי לא בכנסת ולא מחוצה לה!!!!!!!

5. יש מקום להצטער על כל המלחמה הזאת, ועל תופעות הלוואי שלה שבאו לידי ביטוי בדיוני הכנסת, בדיונים ציבוריים ובאמצעי התקשורת השונים. אני מרגיש וכן גם חברי חברי הכנסת הערביים שהפכנו לקורבנות המלחמה הארוכה הזאת פעמיים. פעם אחת קורבנות למתקפה חסרת תקדים, בלתי מרוסנת ומתלהמת שהוכרזה עלינו מרב הסיעות היהודיות בכנסת, שהביאה אחריה לסחף של תופעות אנטישמיות נגדנו בקרב הציבור היהודי במדינה. זאת בגלל שעמדנו הנה "לא" למלחמה הזאת, ו"כן" למשא ומתן של שלום שיבטיח את מילוי שאיפותיהם של עמי האזור לחיים שלווים, לביטחון, לעצמאות אמת ולשגשוג. ופעם שנייה קורבנות של ממש למלחמה הלא מוצדקת והלא מוסרית שמנהלת ישראל נגד הפלסטינים והלבנונים. כולנו עדים למספר ההולך וגדל של החללים הערביים שנופלים בכפרי ובערי הגליל כתוצאה מהמשך המלחמה בלבנון שגובה ממנו מחיר כבד מאוד בנפש וברכוש. לכן זכותנו כמו גם חובתנו לדרוש בכל דרך אפשרית ובכל הזדמנות, הפסקת אש מיידית בלבנון ובפלסטין, היות ואנו מאמינים שכל עוד שהמצב בין ישראל לבין העם הערבי בכלל והעם הפלסטיני בפרט הולך ומתדרדר, מצבנו בישראל לא ישתפר בלשון המעטה.

6. לא חשבתי אפילו בחלומותי הגרועים ביותר, שבגלל קריאת ביניים לגיטימית אל מול שר הביטחון, מצאה יושבת ראש הכנסת לקרוא לי לסדר פעם שנייה ושלישית ולבקש ממני לצאת מהמליאה, הדבר שפגע בי מאוד בגלל שהאמנתי שלא היה מקום להתייחס אלי בצורה הכי לא הוגנת, במיוחד בנסיבות מתוחים כפי שהיו בישיבה. התנהגותה של היושבת ראש תרמה גם היא ליצירת אווירה שהולידה (כמו באזורנו הנמצא גם הוא בשלבי לידה מתקדמים כהגדרתה של ראיס) את התגובה "הקשה" שלי כלפי שר הביטחון.

7. בואו כולנו נביע צער על כך שהמלחמה שהביאה לכך ששוביניזם ותאוות הנקם זוקפים ראש, ומדינה שלימה הולכת ושוקעת באווירה לאומנית מתלהמת ואפלה מתחילה לכסות על הכול, תבוא לסיומה מוקדם ככל האפשר, כולל את השלכותיה ותופעות הלוואי הנגזרות ממנה הן בשיח הפוליטי והן בעשייה הצבאית והמדינית".

3. החלטת ועדת האתיקה

ועדת האתיקה עיינה בקובלנות, בתגובת חה"כ הנקבל, וכן בפרוטוקול הכנסת מיום 31.7.06

מהפרוטוקול עולה כי חה"כ צרצור הוצא מהמליאה ע"י יו"ר הכנסת לאחר שקרא קריאות ביניים עם תחילת נאומו של שר הביטחון חה"כ עמיר פרץ, ובין היתר קרא "זה לא כבוד לשמוע רוצח".

הוועדה סבורה כי בקריאה "רוצח" לעבר שר הביטחון יש משום חריגה מגבולות ראויים של שיח פרלמנטרי, והפרה של כללי האתיקה הקובעים בסעיף 1א כך:

"חבר הכנסת -

...

(4) ישמור על כבוד הכנסת וכבוד חבריה, יהיה מסור למילוי תפקידיו בכנסת, ינהג בדרך ההולמת את מעמדו כחבר הכנסת ויעשה לטיפוח אמון הציבור בכנסת;

(5) ימלא את שליחותו בכנסת באחריות, ביושר ובהגינות, מתוך מחויבות למעמדו כמנהיג בחברה, וישאף לשמש דוגמה אישית להתנהגות ראויה";

חשוב להזכיר כי גם בכנסת הקודמות עסקה ועדת האתיקה בהתבטאויות מהסוג שבפנינו, ופרסמה החלטות כלליות בעניין. כך למשל, ביום 18.6.02 קבעה ועדת האתיקה כך:

"אין בכוונת ועדת האתיקה להגביל את חופש הביטוי של חברי הכנסת. עם זאת הוועדה רואה בחומרה כל סוג של התבטאות שיש בה כדי לפגוע בכבוד הכנסת ובכבוד חבריה. התבטאות כזו מהווה הפרה של כללי האתיקה של חברי הכנסת, עם כל המשתמע מכך.

הוועדה רואה בחומרה מיוחדת שימוש בביטויים שיש בהם האשמת אדם פלוני ברצח, בהסתה לרצח, בהריגה, בשפיכות דמים, בגרימת מוות, בבגידה, בהשתייכות לקבוצות טרור וכן הכינוי "נאצי".

אנו מבקשים מחברי הכנסת לחדול מכך לאלתר, יצוין כי כל שימוש בביטויים כאמור יביא לנקיטת צעדים משמעותיים מצד ועדת האתיקה".

לפיכך, החליטה ועדת האתיקה להטיל על חבר הכנסת אברהם צרצור הרחקה של יום אחד משיבות מליאת הכנסת.

ההחלטה תימסר לקובלים ולנקבל, ותונח על שלחן הכנסת בישיבתה הקרובה.